

ОДМЕРАВАЊЕ КАЗНЕ ОСУЂЕНОМ ЛИЦУ

Замена новчане казне, на коју је окривљени осуђен правоснажном пресудом, са казном затвора, представља извршење новчане казне због неплаћања исте, тако да се та новчана казна не може узети као казна затвора ради примене института изрицања јединствене казне затвора.

Из образложења:

Апелациони суд у Београду је увидом у списе утврдио да је првостепени суд доносиоћи побијану пресуду правилно нашао како у конкретном случају нису испуњени услови за изрицање јединствене казне осуђеном В.К. преиначењем одлуке о казни које су окривљеном изречене правоснажним пресудама Основног суда у Смедереву Кв.бр. 639/12 од 07.03.2013. године и Основног суда у Пожаревцу К.бр.2784/10 од 14.04.2011. године. Наиме, првостепени суд је правилно поступио када је приликом одлучивања имао у виду да је наведеном пресудом Основног суда у Пожаревцу осуђеном В.К. изречена новчана казна, док му је означеном пресудом Основног суда у Смедереву изречена јединствена казна затвора, па како се у конкретном случају очигледно ради о различитим врстама казни, то нису испуњени услови за примену одредбе о одмеравању јединствене казне за дела у стицају у смислу одредбе члана 60. Кривичног законика, а самим тим ни услови за изрицање јединствене казне осуђеном у смислу одредбе члана 552. став 1. тачка 1. ЗКП.

Следствено томе, неоснован је предлог из жалбе осуђеног за спајањем казни на које је осуђен наведеним пресудама, имајући у виду да је првостепени суд правилно и у потпуности утврдио све одлучне чињенице, дајући о истима јасне, уверљиве и непротивречне разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, док се у изјављеној жалби не истиче ниједна околност која би била од утицаја на другачију одлуку суда, већ се у суштини понављају наводи изнети у предлогу осуђеног за спајање наведених казни. При томе, овај суд је имао у виду да је новчана казна која је осуђеном изречена означеном пресудом Основног суда у Пожаревцу у међувремену замењена казном затвора, али наведено није утицало на другачију одлуку обзиром да се у конкретној ситуацији само ради о начину извршења те новчане казне и не може се сматрати да је осуђеном означеном пресудом Основног суда у Пожаревцу изречена та казна затвора, како то осуђени неосновано наводи у својој жалби.

*(Пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 36/2015 од 05. фебруара 2015. године и пресуда Основног суда у Смедереву КВ бр. 395/14 од 03. децембра 2014. године)
аутор сентенце: Небојша Павловић,
судијски помоћник Апелационог суда у Београду*